

25 November 2024- NO 35

شماره ۳۵

دوشنبه ۵ آذر ۱۴۰۳

علاوه بر این، در سال ۱۴۰۲ نقش رستم بهویژه کعبه زرتشت در معرض نشست خاک و تسطیح محوطه قرار گرفته است. این مشاهدات نگرانی‌هایی را در مورد پایداری این مکان‌های باستانی مهم ایران ایجاد می‌کند. /[سایت هم میهن](#)

تخليه ۴۲ مدرسه اصفهان براثر فرونشست
مدیرکل آموزش و پرورش استان اصفهان از تخليه کامل ۴۲ مدرسه در این استان بر اثر پدیده فرونشست زمین خبر داده است.

مجدرضا ابراهیمی گفت، در مجموع ۱۵۰ مدرسه در سراسر استان اصفهان تحت تاثیر فرونشست زمین قرار گرفته‌اند. ابراهیمی افزود، از آنجایی که شدت تخریب در این مدارس متفاوت است، اداره کل نوسازی دستور داده که برخی از مدارس تخليه شوند و بخش‌هایی از این مراکز آموزشی تخریب و عملیات بازسازی در آنها شروع و بخش‌های دیگر بهسازی و مقاوم‌سازی شوند.

به گفته او، پدیده فرونشست زمین در کل ایران وجود دارد، اما شدت و فراوانی آن در استان اصفهان بیشتر است: «از مجموع ۱۵۰ مدرسه تحت فرونشست، تاکنون ۴۲ مدرسه به طور کامل تخليه شده‌اند. البته مدارسی که تخليه نشده‌اند، حمل بر نایمین بودن آنها نیست. فراموش نکنید که اداره کل نوسازی مدارس، نسبت به فن مهندسی مدارس، استاندارهای سخت‌گیرانه‌تری دارد چون مدارس جزو اماکن تجمعی به حساب می‌آیند و به دلیل حضور دانش‌آموزان

احباق و مقالات محیط زیست در ایران

فرونشست زمین و ایران ۱۴۰۳

↗ [مهدي زارع | زلزله‌شناس](#)

فرونشست زمین تا سال ۱۴۰۳ حدود ۱۴۰۳ درصد از مساحت ایران را تحت تاثیر قرار داده است که اگر مساحت دشت‌ها را حدود ۱۵ درصد مساحت کل درنظر بگیریم، حدود ۲۳ درصد از دشت‌های ایران - یک‌چهارم - درگیر فرونشست زمین هستند.

۱۴۰۳ فرونشست زمین و ایران

براساس مشاهدات اخیر، در سال ۱۴۰۳ فرونشست در ۳۰۰ متری تخت جمشید و در فاصله ۱۵ متری نقش رستم بهویژه کعبه زرتشت در معرض نشست خاک دستی و تسطیح محوطه قرار گرفته است.

www.hammihanonline.ir

توجه کنیم که حدود ۱۰ درصد از دشت‌هایی که در آنها فرونشست گزارش شده، دشت‌هایی هستند که با سرعت بیش از ۱۰ سانتی‌متر در سال در حال فرو رفتن است: حدود ۴۵ دشت بحرانی ایران از حدود ۴۰۰ دشت که در آنها فرونشست گزارش شده است.

استان‌های تهران، اصفهان، فارس، خراسان رضوی و کرمان از مهم‌ترین مناطقی است که بیشترین میزان فرونشست در آنها گزارش شده است.

براساس مشاهدات اخیر، در سال ۱۴۰۳ فرونشست در ۳۰۰ متری تخت جمشید و در فاصله ۱۰ تا ۱۵ متری نقش رستم رخ می‌دهد.

25 November 2024- NO 35

شماره ۳۵

دوشنبه ۵ آذر ۱۴۰۳

بنا به گزارش وبسایت IQAIR که به وضعیت آلودگی شهرهای جهان نظارت می‌کند تهران پس از لاهور، دہلی و لاکا در رتبه چهارم آلوده‌ترین شهرهای جهان قرار دارد.

پس از تهران، بمبنی و جاکارتای اندونزی در رتبه‌های بعدی قرار دارند. وبسایت IQAir با استفاده از فناوری‌های پیشرفته نظارتی، آلودگی هوا را اندازه‌گیری کرده و داده‌های دقیق و لحظه‌ای ارائه می‌دهد.

/ منبع: [سایت امتداد](#)

قتل درختان هیرکانی را متوقف کنید

حساسیت‌های جامعه ایران به مسائل توسعه پایدار روز به روز بیشتر می‌شود.

عده‌ای از شهروندان با امضای کارزار حمایت از «جنگل‌های هیرکانی» از رئیس‌جمهور خواستند، نسبت به متوقف کردن قتل درختان اقدامی وارد عمل شود.

امضا کنندگان این کارزار از رئیس‌جمهور خواستند نسبت به «بازگشت مافیای چوب» به هر بهانه‌ای از جمله «برداشت درختان شکسته و افناه» حساسیت به خرج داده و همانطور که در انتخابات وعده داده بود، حافظ ثروت‌های عمومی، محیط زیست و جنگل‌های کشور باشد.

منبع: [امتداد](#)

حساسیت و سختگیری بیشتری هم اعمال می‌شود.».

ابراهیمی اما بیان نکرد ۱۰۸ مدرسه دیگر این استان در چه وضعیتی قرار دارند، به چه دلیل هنوز تخلیه نشده‌اند و چه تدبیرهای حفاظتی احتمالی برای آنها در نظر گرفته شده است.

او همچنین در زمینه نوسازی و مقاومسازی مدارس استان به نقش خیران در کنار دولت اشاره و ابراز امیدواری کرد که آنها با تامین سازه‌های مورد تایید اداره کل نوسازی مدارس، مشکل تامین فضای آموزشی استان را حل کنند

علی جاویدانه، رئیس سازمان نقشه‌برداری ایران هفته گذشته تصریح کرد، **فرونشست زمین همه نقاط ایران را تهدید می‌کند و "در واقع تمام کشور با فرونشست درگیر شده‌اند و در پهنه‌های مختلف ابعاد و نرخ فرونشست متفاوت از هم هستند".**

همزمان مهدی زارع زلزله‌شناس و استاد پژوهشگاه زلزله‌شناسی به رسانه‌ها گفت: «حدود ۲۹ میلیون نفر در ایران در مناطق مستعد فرونشست زندگی می‌کنند».

منبع دویچه وله

تهران چهارمین شهر آلوده دنیا شد

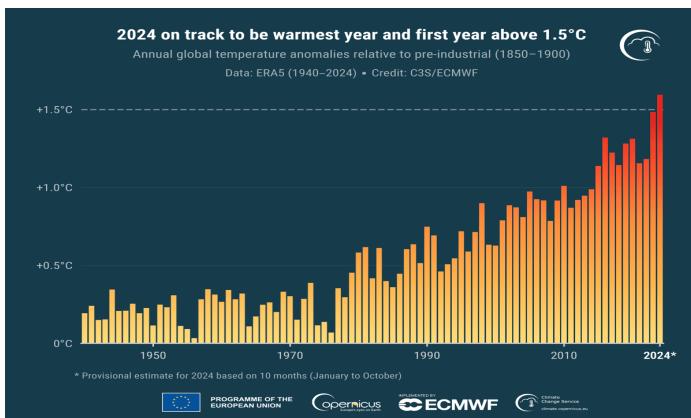

25 November 2024- NO 35

شماره ۳۵

دوشنبه ۵ آذر ۱۴۰۳

تصویر خدمات تغییرات اقلیمی کوپرنیک از افزایش فزاینده دمای میانگین زمین در چند دهه اخیر هم زمان با انتشار این خبر، عمدۀ قاره اروپا در پاییز، شاهد موج گرم‌بود.

در آمریکا، آتش‌سوزی پاییزی در جنوب کالیفرنا، در گذر چند دقیقه بیش از نیم کیلومتر را سوزاند و به ۱۰ هزار نفر فرصت نداد تا بخشی از زندگی‌شان را همراه خودشان نجات دهدند.

در شرق این قاره و در ایالت نیویورک، یک نفر در تلاش برای خاموشی جنگل‌سوزی کشته شد.

در جنوب این قاره و در محدوده جنگل آمازون، پس از موج‌های گرم‌ای پاییزی و زمستانی نیم‌کره جنوبی، در بهار این قاره، این جنگل‌ها شاهد یکی از بدترین، متعددترین، قدرتمندترین و طولانی‌ترین جنگل‌سوزی‌ها هستند و بخشی‌های مختلفی از این قاره، عمدۀ بهار را زیر لایه‌ای از دود می‌گذرانند.

زمانی که رسانه‌های فارسی‌زبان اجلاس اقلیمی باکو را محدود به حضور یا عدم حضور مسعود پژشکیان، رئیس‌جمهور جمهوری اسلامی کردند، محله علمی نجیر یک داده تازه در اختیار سیاستمداران جهان گذاشت::

زمان میانگین برای حذف یک ذره دی‌اکسید کربن از اتمسفر زمین یک هزار سال است.

نخستین سال زندگی در آستانه ۱,۵ درجه: حالا برای امتداد حیات در ایران چه کنیم؟

رامتین شهرزاد -

نخستین داده رسمی می‌گوید در آستانه ۱,۵ درجه سانتی‌گراد زندگی می‌کنیم. این به چه معناست و چگونه می‌توانیم با مشکلاتی که نتیجه تغییرات اقلیمی هستند، مقابله کنیم؟

بنچ دهه از اینکه دانستیم می‌توان سرعت اوج‌گیری گرمایش جهانی را به تدریج کند و سپس معکوس کرد می‌گذرد. اگر همین امروز اقدام کنیم تا نگذاریم از آستانه مشخص دمایی بگذریم و در بیست و نهمین سالی که حکومت‌های جهان دور هم جمع شده‌اند (اجلاس کاپ ۲۹ در شهر باکو، پایتخت جمهوری آذربایجان) تا راه عدم گذر از این آستانه را مشخص کنند، بر اساس نخستین داده‌های رسمی، در آستانه ۱,۵ درجه سانتی‌گراد زندگی می‌کنیم.

خدمات تغییرات اقلیمی کوپرنیک که داده‌های علمی حکومت‌های عضو اتحادیه اروپا را منتشر می‌کند، ساعاتی پیش از شروع اجلاس اقلیمی باکو هم‌زمان با انتشار داده‌های گرمایش جهانی مرتبط به ماه اکتبر، ابتدا گفت:

این ماه پس از اکتبر سال ۲۰۲۳ میلادی، گرمترین اکتبر تاریخ معاصر بشر و یکی از ۱۶ ماه پیاپی است که دمای میانگین سطح کره زمین در خشکی به فراتر از ۱,۵ درجه سانتی‌گراد رسیده است.

کوپرنیک افروز در ۱۲ ماه گذشته - نوامبر ۲۰۲۳ میلادی تا پایان اکتبر ۲۰۲۴ میلادی - و در مقایسه با میانگین دمای ۱۹۹۱ تا ۲۰۲۰ میلادی، دما $+0.71^{\circ}\text{C}$ گرمتر و در مقایسه با دوران پیش از عصر صنعتی شدن، $+1.62^{\circ}\text{C}$ درجه سانتی‌گراد گرمتر است.

این موسسه می‌گوید به قطع ۲۰۲۴ میلادی گرمترین سال ۱۲۵ هزار سال اخیر خواهد بود.

25 November 2024- NO 35

شماره ۳۵

دوشنبه ۵ آذر ۱۴۰۳

خواهد بارید یا نه؛ یا نمی‌دانیم زمستان به اندازه قدیم سرد خواهد بود یا نه.

آنچه گذر از آستانه ۱,۵ درجه سانتی‌گراد را غریب می‌کند، ناشناخته بودن وضعیت پیش رو است.

همین اکنون هم پیش‌بینی وضعیت آب و هوایی به تدریج از پیش‌بینی فصلی به پیش‌بینی چند روز تبدیل شده و در وضعیت کنونی، در مسیر آن هستیم که شاید بتوانیم چند ساعت، یا چند دقیقه پیش رو را پیش‌بینی کنیم تا درنهایت به کل امکان پیش‌بینی را از دست بدھیم.

در این وضعیت عدم تعادل، پیش‌بینی وضعیت امروز و فردا رفته‌رفته ناممکن خواهد شد.

یعنی اگر امسال هنوز می‌دانیم که کشت محصول در فضای باز ممکن است، برای فردا فقط می‌توانیم حدس بزنیم که تولید غذا به فضای سرپوشیده حفاظت شده از رویدادهای شدید آب و هوایی ممکن محدود خواهد شد.

در دروغ غرق شده‌ایم و رسانه‌ها آماده نیستند

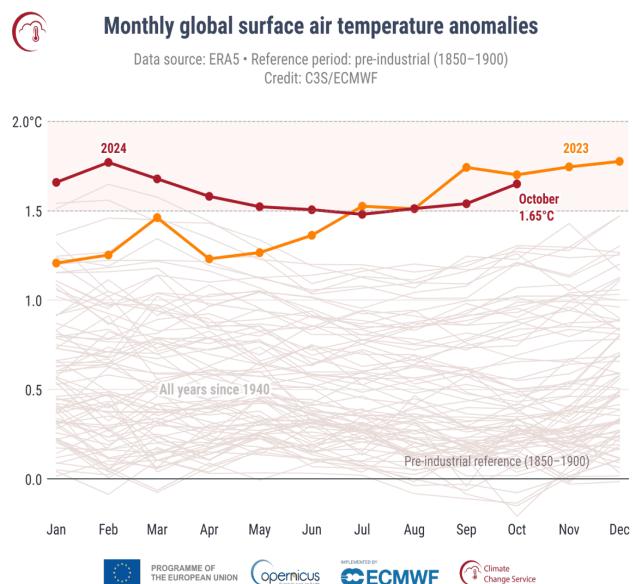
جمهوری اسلامی مانند دیگر حکومت‌های جهانی، دهه‌ها فرصت داشت تا خود را برای مدیریت گرمایش جهانی آماده کند ولی این کار را نکرد؛ حالا ما در وضعیتی هستیم که به جای مبارزه با تغییر اقلیم، باید حیات خودمان را با آن انطباق بدھیم. مانند ایران، حکومت‌های جهان به دروغ اجازه و فضای رشد فرایندهای داده‌اند.

برای دهه‌ها، حامیان حکومت گستره می‌گفتند گرمایش جهانی حقیقت ندارد اما رو در روی تغییر اقلیم، راه را در قبول واقعی تیافتنند.

. /رادیو زمانه

جهت تماس با بولتن محیط زیست

bulletinenviro@gmail.com

جدول خدمات تغییرات اقلیمی کوپرنیک از افزایش فراینده دمای میانگین ماهها در چند دهه اخیرزندگی و گذر در آستانه ۱,۵ درجه سانتی‌گراد برای امتداد حیات ما چه معنایی دارد؟

گذشته دیگر پیشگوی امروز و آینده نیست

برای پیش از ۱۱ هزار سال، تمدن بشری در تعادل اقلیمی پس از پایان آخرین عصر یخبندان زندگی کرده بود و اگر مصرف فراینده سوخت‌های فسیلی شامل زغال‌سنگ، نفت و گاز نبود، احتمالاً تا حدود ۵۰ هزار سال و عصر یخبندان بعدی در این تعادل زندگی می‌کردیم.

با گرمایش جهانی کنونی می‌دانیم که احتمالاً عصر یخبندان بعدی شکل نخواهد گرفت مگر اینکه گازهای گلخانه‌ای به سطوح مورد نظر طبیعت برگشته باشند. همچنین می‌دانیم احتمالاً تا حدود نیم میلیون سال دیگر شاهد شکل‌گیری عصر یخبندان نخواهیم بود.

عدم تعادل یعنی داده‌های گذشته دیگر پیشگوی امروز و آینده نخواهند بود. اگر در فلات ایران می‌توانستیم چهار فصل مشخص را از همدیگر مجزا کنیم و برای زندگی در هر فصل، از جمله برای تولید غذا، برنامه‌ریزی کنیم، دیگر نمی‌دانیم که آیا باران در زمان قدیم خودش

"وقوع ناگهانی جنگ جهانی اول ناشی از زنجیره ای از تصمیمات اجتناب پذیر بودند، و در هر مرحله در مسیر این فاجعه، راه چاره وجود داشت. بدگمانی و بی اعتمادی متقابل، محاسبات اشتباہ و ناسیونالیسم، منجر به جنگ خانمان سوزی شد، که نتایج فاجعه بار آن را هیچکس نمی توانست پیشگویی کند".

او سیاستمداران آن دوره را "خوابگرد هایی" توصیف می کند که با اطمینان به سمت پرتوگاه در حال حرکت بودند.

با نگاهی به سیاست اقلیمی در سراسر جهان در سه دهه گذشته، می توان به نتیجه مشابه ای از ترسیم کریستوفر کلارک، در رابطه با وقوع جنگ جهانی اول رسید. با وجود همه اندوخته ها علمی در رابطه با فاجعه اقلیمی و با اطلاع از اینکه در میان ده ریسک در دهه آینده در جهان، نیمی از این ریسک ها در ارتباط با مسائل زیست محیطی هستند،

اقدامات جامعه جهانی را می توان "خیلی کم و خیلی دیر" ارزیابی نمود.

از سوی دیگر مهمترین تفاوت زمان ما با سال های قبل از جنگ اول جهانی این است، که بحران اقلیمی بلحاظ سرعت و شدت، رخدادی ناگهانی نیست.

آینده تغییر اقلیم و تغییرات آب و هوایی

ششمین گزارش "شورای جهانی اقلیم" مجموعه ای از آخرین یافته ها در زمینه تغییر اقلیم، اثرات و مخاطرات گسترده آن است. در این گزارش وابستگی متقابل اقلیم و تنوع زیستی و جوامع انسانی مورد تأکید قرار می گیرد. این گزارش ارتباط تنگاتنگ بین سازگاری با تغییر اقلیم، کاهش تولید و انتشار گازهای گل خانه ای، گرمایش جهانی، سلامت اکو سیستم، رفاه انسان و توسعه پایدار را تایید می کند.

براساس گزارش شورا، گرمایش جهانی تقریبا در تمام سناریوها و مسیرهای مدل سازی شده در دوره کوتاه مدت (۲۰۲۱-۲۰۴۰) افزایش می ابد و دلیل اصلی آن نیز افزایش تجمعی انتشار دی اکسید کربن است. هر افزایش جزئی در گرمایش جهانی، موجب ایجاد تغییرات شدید از جمله بارندگی های شدید، موج گرمای شدید

بحران تغییرات اقلیمی و کنفرانس های جهانی تغییرات آب و هوایی (کوب)

احمد هاشمی

آخرین گزارش "شورای جهانی اقلیم" که حاصل کار بیش از هزار محقق در مدت ۸ سال بود، در سال ۲۰۲۲ منتشر شد.

"آنتونیو گوترش" دبیر کل سازمان ملل متحد، نتایج کار این شورا را به عنوان "پرونده شرم" بشریت نامید و آن را فهرستی از وعده های توخالی جامعه جهانی دانست، که ما را به سمت کره ای غیرقابل سکونت هدایت می کند.

"ریچارهاس" در مقاله ای با عنوان "همانطور که جهان می سوزد"، هشدار می دهد که نبرد با تغییرات آب و هوایی در حال شکست است. او می نویسد، حتی اگر روند انتشار گازهای گل خانه ای متوقف شود، دمای زمین به علت گستره های مخرب گذشته همچنان افزایش می باید، بنابر این تهدیدی که تغییرات اقلیمی با تخریب اکو سیستم، افزایش دما، کمیاب آب، از سین رفتگی امنیت غذایی و حاجایی گسترده انسان ها، برای بقای حیات روی زمین اتحاد می کند، ریسک خطربناکی برای زمین است.

کریستوفر کلارک تاریخدان در کتاب "خوابگردها"، در توضیح رخداد های مارپیچی که منجر به جنگ جهانی اول شد، می نویسد:

ناشی از فعالیت های صنعتی رسمی شد و در سال ۱۹۴۴ اجرائی گردید.

از سال ۱۹۹۵ تا کنون این کنواسیون تحت عنوان کنفرانس اعضا (کاپ) به کار خود ادامه داده است. اولین کنفرانس اعضا در سال ۱۹۹۵ در شهر برلین برگزار شد.

کنفرانس اعضا (کاپ) در گذر زمان

تا کنون ۲۸ کنفرانس اعضا (کوپ) برگزار شده است. مهمترین معاهده ها تا کنون پروتکل کیوتو در سال ۱۹۹۷ و پیمان پاریس در سال ۲۰۱۵ بوده است. پذیرش پروتکل کیوتو نقطه عطفی در کنفرانس یازدهم (کوپ ۱۱) بود. برای اولین بار توافق اقلیمی تعهد آوری بر مبنای حقوق بین المللی در جهت کاهش انتشار گاز کربن در سطح ملی، توسط ۱۲۲ کشور امضا شد. به طور مشخص کشورهای پیشرفتنه صنعتی متعهد شدند که ظرف ده سال میزان انتشار گازهای گلخانه ای را به اندازه ۵ درصد زیر مقدار انتشار ۱۹۹۰ کاهش دهند.

تلاش کنفرانس جهانی آب و هوا در کپنهاك (کوپ ۱۵) در سال ۲۰۰۹ در جهت یافتن جانشینی جامع، معتبر و از نظر حقوقی الزام آور، بجای پروتکل کیوتو به یک فاجعه تاریخی منجر گشت، که نتایج آن تاکنون نیز سیاست جهانی اقلیم را، تحت الشعاع خود قرار داده است.

از سوی دیگر در این کنفرانس کشورهای پیشرفته صنعتی، کاهش تولید گازهای گلخانه ای را تا ۴۰ درصد رقم مشابه در سال ۱۹۹۰ را پذیرفتند و توافقی نیز در رابطه با کمک های سالانه ۱۴۰ میلیارد دلاری به کشورهای در حال توسعه، برای مقابله با بحران های زیست محیطی شکل نگرفت. گفته می شود که تاثیر بحران مالی ۲۰۰۸ و همگرایی کشورهای بریکس، دو دلیل شکست کنفرانس جهانی کپنهاك بوده اند.

چند سال بعد در کنفرانس پاریس پیشرفت قابل توجه ای حاصل شد. مهم ترین و کلیدی ترین موضوع در پیمان پاریس این بود، که کشورها تلاش کنند که روند افزایش درجه حرارت زمین را که از زمان صنعتی شدن آغاز شده است، در زیر ۲ درجه سانتیگراد و ترجیحا

و طولانی، خشک سالی طولانی، آتش سوزی جنگل ها... می شود.

یکی از مهمترین بحران های تغییر اقلیم، که بشر در طی دهه آینده با آن روبروست، تغییرات آب و هوایی است، که منجر به گرمایش جهانی می شود. طبق اعلام سازمان ملل متعدد به دلیل انتشار دی اکسید کربن، دمای کره زمین از سال ۱۹۹۰ به بعد پنجاه درصد افزایش یافته است.

کنواسیون تغییر آب و هوا و کنفرانس اعضا

کنواسیون تغییر آب و هوا یک پیمان بین المللی است، که با کوشش هزاران نفر از نمایندگان دولت ها، نمایندگان بخش صنعت و اقتصاد، محققین و نهادهای مدنی و بین المللی در سه دهه اخیر شکل گرفته است. اهداف این کنواسیون کنترل و محدودیت تولید انتشار گازهای گلخانه ای، بررسی آسیب پذیری کشورهای مختلف جهان به خصوص کشورهای گلوبال جنوب و همچنین یافتن چارجوب های لازم برای همکاری در سطح جهانی، در جهت یافتن راه حل براي بحران های اقلیمی است.

در فاصله ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۰ ترکیبی از فعالیت های دولتی و غیر دولتی منجر به شکل گیری "هیئت بین الدولی تغییر اقلیمی" به وسیله سازمان جهانی هواشناسی و برنامه محیط زیست ملل متعدد گردید.

هدف اصلی این هیئت بررسی اطلاعات علمی، فنی، اجتماعی و اقتصادی مربوط به تغییرات اقلیمی ناشی از فعالیت انسان در کره خاکی است. این هیئت تا کنون ۶ گزارش در رابطه با تغییرات اقلیمی منتشر کرده است.

اولین گزارش هیئت بین الدولی تغییر اقلیم با شواهد علمی، مسئله تغییر اقلیم را اثبات و بر دخالت انسان در این تغییر تأکید کرد. نتایج این گزارش در حقیقت شروعی برای مذاکرات کنواسیون بود. در سال ۱۹۹۲ با توجه به اقدامات هیئت بین الدولی تغییر اقلیم، چارجوبی برای کنواسیون تغییر آب و هوا تنظیم شد.

کنواسیون تغییر آب و هوا در سال ۱۹۹۲ در اجلاس ریو با هدف محدودیت در انتشار گاز های گلخانه ای

لذا خشک سالی گسترده در مناطق حیاتی کشاورزی و تغییرات ناگهانی به صورت دمای سرد و اخلال در تامین آب آشامیدنی و مواد غذایی را به همراه خواهد داشت و مهاجرت های دسته جمعی و نا ارامی های مدنی نیز نتایج آن خواهد بود.

در یک کلام می توان گفت که تغییر اقلیم تهدیدی برای رفاه انسان و سلامت کره زمین است. فرصلت های تصمیم آینده ای قابل ریست و پایدار برای همه به سرعت در حال کاهش هستند.

تنظیم پیمان ها در کنفراس های تغییر آب و هوایی، در این شرایط اگرچه یک روند لازم است، اما بدون اراده سیاسی برای هدایت اقتصاد های جهانی به سوی منابع غیرکربنی انرژی، نمی توان از فاجعه جلوگیری کرد. عملیاتی نمودن این اراده سیاسی نیزه تناسب قوا در حوزه های سیاست، اقتصاد و نهادهای بین المللی در شرایط کنونی وابسته است.

در حوزه سیاسی: تسلط دولت ها بر فرآیند سیاست گذاری و وجود لابی و گروه های فشار، بازیگران سیاسی که با قدرت گفتمانی نه تنها در کنفرانس ها، دستور کار را مشخص می کنند، بلکه چگونگی بحث پیرامون مسائل را نیز اداره می کنند.

در حوزه اقتصاد: کنترل بازار توسط شرکت های فراملیتی (قیمت گذاری پایین و تخصیص یارانه ها به انرژی فسیلی) و سرمایه گذاری های عظیم در توزیع و استخراج نفت و گاز.

در حوزه نهاد های بین المللی: بازیگران با قدرت نهادی مانند بانک جهانی، که مجرز به قدرت ابزاری هستند و از منابعی چون جایگاه قدرت، پول، دسترسی به رسانه، کارکنان و قابلیت ها برخوردارند.

واقعیت این است که در لحظه حاضر نه تناسب قوا و نه اراده سیاسی، برای یک پیشرفت شکرف موجود است. **سایت اخبار روز**

<https://akhbar-rooz.com/1403/08/24/557/>

۱.۵ درجه متوقف کنند. این پیمان جایگزین پیمان نامه کیوتو شد. پیمان پاریس از نوامبر ۲۰۱۶ به اجرا در آمد. تا کنون ۱۸۹ کشور از ۱۹۷ توافقنامه را تصویب کرده اند.

پیمان پاریس مجموعه متنوعی از مقررات با تعهدات نسبتا سخت در خصوص کاهش انتشار گازهای گل خانه ای است، این موافقت نامه همچنین حاوی تعهدات نرم تر در خصوص انطباق با تغییرات اقلیمی، تامین مالی، تکنولوژی و ظرفیت سازی است.

Mehmetin نتیجه کاپ در دوبی ۲۸، اعلام توافق نزدیک به ۲۰۰ کشور، برای گذار از سوخت فسیلی بود. در پیش نویس توافق نهایی کاپ ۲۸ مواردی مانند "سه برابر کردن ظرفیت انرژی های تجدیدپذیر در سطح جهان"، تسریع تلاش ها برای کاهش تدریجی انرژی زغال سنگ، دو برابر کردن میانگین سالانه جهانی بهبود بهره وری انرژی تا سال ۲۰۳۰، در عرصه کشاورزی، غذا و سلامت و همچنین بر مبارزه با گاز گل خانه ای متن تا ۲۰۲۰ تاکید شده بود.

تدریجی در این نیست، که مهمترین نتیجه کاپ ۲۸، نه پایان دادن به سوخت فسیلی، بلکه کاهش استفاده از سوخت های فسیلی است.

آینده سیاست تغییرات اقلیمی

در رابطه با آینده سیاست های اقلیمی سؤال این است که آیا تمہیدات سیاسی محدودی که در حال حاضر برای کنترل انتشار گازهای گل خانه ای در کنفرانس های جهانی اتخاذ می گردد، کافی است؟

بررسی نتایج فعالیت های جامعه جهانی در رابطه با دست یابی به اهداف پیمان پاریس، نشانگر این است که با وجود امکان به کارگیری فناوری های مختلف، سیاست عامل اصلی ناتوانی دست یابی به این اهداف است.

یافته های اخیر در زمینه سرعت فراینده تغییرات اقلیمی حاکی از آن است، که اثر انباست انتشار گازهای گل خانه ای می تواند شدیدتر از حد انتظار باشد.

دونالد ترامپ برای سرپرستی وزارت انرژی دولت آینده خود یک مدافع سرسخت سوخت‌های فسیلی را انتخاب کرد.

دونالد ترامپ، رئیس جمهور منتخب آمریکا، صبح امروز کریس رایت، از حامیان مالی کارزار انتخاباتی ترامپ و مدیر اجرایی یک شرکت توسعه سوخت فسیلی را به عنوان وزیر انرژی دولت آینده خود معرفی کرد.

یک سکوی نفتی در میدلند تگزاس. ایالات متحده ۲۹ زوئیه ۲۰۲۰
AP - Tony Gutierrez

کریس رایت، مدیر اجرایی شرکت آمریکایی لیبرتی انرژی و مدافع سرسخت توسعه منابع انرژی فسیلی از جمله نفت و گاز، ستون اصلی تلاش دونالد ترامپ برای دستیابی به "سلطه انرژی" ایالات متحده در بازار جهانی است. وی که یکی از جدی‌ترین مخالفان صنعتی تلاش‌ها برای مبارزه با تغییرات اقلیمی است، می‌تواند به استفاده از سوخت‌های فسیلی، از جمله با اقدام سریع برای پایان دادن به توقف یک ساله مجوز صادرات گاز طبیعی که از سوی دولت بایدن صادر شده بود، رونق بخشد.

کریس رایت که در کلرادو بزرگ شده است، فارغ التحصیل رشته مهندسی برق دانشگاه کالیفرنیا-برکلی و ام‌آی‌تی است. وی در سال ۱۹۶۰ با تاسیس شرکت پیناکل تکنولوژی راه را برای راهاندازی تولید گاز شیل * تجاری از طریق فناوری شکست هیدرولیکی (فرکینگ) هموار کرد. او همچنین پیش از تأسیس لیبرتی انرژی در سال ۲۰۱۰، ریاست یک شرکت دیگر تولیدکننده گاز شیل را بر عهده داشت.

اخبار و مقالات محیط زیست در جهان

فعالان محیط زیست روز شنبه ۲۶ آبان در جریان راهپیمایی «غور اقلیمی»، که بخشی از یک اقدام جهانی در خلال نشستهای #کاپ_۲۹ در آذربایجان است، در خیابان‌های #رم پایتخت ایتالیا به استفاده کشورها از سوخت‌های #فسیلی اعتراض کردند و خواستار اقدام فوری در مورد عدالت آب و هوایی شدند.

به گزارش رویترز تظاهرکنندگان که به نمایندگی از بیش از ۷۰ سازمان از جمله «جمعه‌ها برای آینده» و «صلح سبز» خواستار پایان دادن به وابستگی به سوخت‌های فسیلی شدند.

به گزارش رویترز تظاهرکنندگان که به نمایندگی از بیش از ۷۰ سازمان از جمله «جمعه‌ها برای آینده» و «صلح سبز» خواستار پایان دادن به وابستگی به سوخت‌های فسیلی شدند.

یک مقام ارشد سازمان ملل متحد روز شنبه از رهبران بزرگ‌ترین اقتصادهای جهان خواست تا هنگام نشست هفته آینده در ریودوژانیرو، سیگنالی مبنی بر حمایت از تلاش‌های مالی جهانی آب و هوای ارسال کنند تا به ایجاد توافق در مذاکرات کاپ ۲۹ کمک کنند.

موفقیت در اجلاس آب و هوای سازمان ملل متحد در سال جاری به این بستگی دارد که آیا کشورها می‌توانند بر سر یک هدف مالی سالانه جدید برای کمک کشورهای ثروتمندتر، به کشورهای در حال توسعه توافق کنند یا نه. / **رادیو فردا**

«۲۰۲۴ احتمالاً گرمترین سال ثبت شده در تاریخ خواهد بود»

انه سوفی برنرلین

امسال رکورد گرمای بیسابقه سال ۲۰۲۳ شکسته خواهد شد، چونکه در چندین ماه پی در پی دمای هوا از ۱.۵ درجه سانتیگراد نسبت به دوره پیش از صنعتی شدن بالاتر بوده است.

در حالی که سال ۲۰۲۴ به پایان خود نزدیک می‌شود، دانشمندان برآورد می‌کنند که امسال تبدیل به گرمترین سال ثبت شده در تاریخ خواهد شد.

سازمان جهانی هواسناسی در تازه‌ترین گزارش خود در مورد وضعیت [افقیم](#) که در روز نخست کنفرانس بین‌المللی اقلیم (کاپ ۲۹) در شهر باکو در آذربایجان نشر شد، تصویر تیره‌ای از وضعیت بیرون داده است.

این گزارش نشان می‌دهد که دوره زمانی ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۴ گرمترین دهه از زمان ثبت دمای هوا بوده است. در گزارش آمده است که در ۱۶ ماه متولی از جون ۲۰۲۳ تا سپتامبر ۲۰۲۴ «دمای متوسط جهانی احتمالاً از هر آمار قبلًا ثبت شده، غالباً با تفاوت زیاد، بلندتر رفته است.».

علاوه بر این، دمای هوای جهان از جنوری تا سپتامبر ۲۰۲۴ به صورت متوسط ۱.۰۴ درجه سانتیگراد بالاتر از زمان پیش از صنعتی شدن بوده است.

کریس رایت که منکر انرژی پاک و بحران اقلیمی است، مکرراً رویکرد گروههای لیبرال و چپ به تغییرات اقلیمی را مورد انتقاد قرار داده و عقیده دارد که جنبش آب و هوا در سراسر جهان "در حال فروپاشی" است و برای رهایی مردم از فقر، تولید سوخت فسیلی بیشتری در سراسر جهان مورد نیاز است.

انتصاب کریس رایت برای ریاست بخش انرژی دولت آینده دونالد ترامپ، مورد حمایت محافظه کاران با نفوذ آمریکایی، از جمله هارولد هام، سرمایه دار نفت و گاز، قرار گرفته است.

هارولد هام، رئیس اجرایی یک شرکت بزرگ نفتی و از حامیان و مشاوران قدیمی ترامپ است که در دوره اول ریاست جمهوری وی، نقشی کلیدی در زمینه انرژی ایفا کرد.

توماس پیل، رئیس اتحادیه انرژی آمریکا، یک گروه محافظه کار که از به کارگیری سوختهای فسیلی حمایت می‌کند، نیز کریس رایت را "گزینه‌ای عالی" برای سرپرستی وزارت انرژی خوانده است.

توماس پیل در سال ۲۰۱۶ رهبری تیم انتقالی وزارت انرژی ترامپ را بر عهده داشت.

وزارت انرژی آمریکا مسئول پیشبرد انرژی، امنیت زیست محیطی و هسته‌ای ایالات متحده است.

این وزارتخانه تایید صادرات گاز طبیعی، نگهداری از تسلیحات هسته‌ای آمریکا، نظارت بر ۱۷ آزمایشگاه تحقیقاتی ملی و همچنین تضمین پاکسازی محیط محل تولید سلاح‌های هسته‌ای این کشور را بر عهده دارد.

*گاز شیل) به انگلیسی (Shale gas: گازی است که در میان سنگهای سخت محصور شده و آزادسازی آن به استفاده از فناوری شکست هیدرولیک نیاز دارد.

استخراج گاز از طریق شکست هیدرولیکی باعث آلودگی آبهای زیرزمینی، افزایش گازهای گلخانه‌ای و ایجاد زلزله می‌شود.

گرمای اقیانوس‌ها در سال ۲۰۲۳ به میزان بی‌سابقه رسید و آمار مقدماتی نشان می‌دهد که در سال جاری نیز این روند ادامه یافته است.

در گزارش آمده است که گرمتر شدن اقیانوس‌ها غیر قابل برگشت است و در ادامه قرن‌ها و شاید هزاران سال ادامه یابد و تاثیرات طولانی مدت آن در نسل‌های آینده احساس خواهد شد.

در عین زمان، یخچال‌های طبیعی جهان به میزان فزاينده‌ای یخ خود را از دست می‌دهند. از زمانی که ثبت دمای هوا در سال ۱۹۰۳ شروع شده، در سال ۲۰۲۳ یخچال‌های طبیعی سریع‌تر از هر زمان دیگری حجم خود را از دست دادند.

آب شدن سریع یخچال‌های طبیعی منجر به افزایش سطح آب دریاهای می‌شود. سطح آب ابحار و دریاهای در مقایسه با دوره زمانی ۱۹۹۲ تا ۲۰۰۲، به بیش از دو برابر افزایش یافته است.

پیامدهای انسانی و اقتصادی

با افزایش گرمای جهانی، تبعات آن در سراسر جهان احساس می‌شود. رویدادهای مرتبه با آب و هوای افراطی در سال ۲۰۲۴ تلفات انسانی و خسارات مالی ویرانگری به جا گذاشت.

رویدادهایی مانند امواج مرگبار گرما، سیلاب، گردبادهای گرم‌سیری، [آتش‌سوزی حنگلات](#) و [خشکسالی](#) به مرتب بیشتر از گذشته رخ می‌دهد.

در گزارش سازمان جهانی هواشناسی یادآوری شده است که این رویدادها بر امنیت غذایی، دسترسی به آب آشامیدنی و [صحت انسان‌ها](#) تاثیر می‌گذارد و علاوه بر آن نابرابری‌های موجود را بیشتر ساخته و منجر به بیجا شدن میلیون‌ها نفر در سراسر جهان می‌شود.

سازمان جهانی هواشناسی تأکید کرده است که در پاسخ به این بحران‌ها نیاز به اقدام‌های فوری هم در زمینه کاهش گازهای گلخانه‌ای و هم در عرصه ایجاد استراتژی‌هایی برای مقابله با تغییرات اقلیمی است. [دوجه وله](#)

به این مفهوم که در ماههای اخیر گرمای جهانی از میزان ۱.۵ درجه سانتی‌گرادی که جهان برای خود هدف تعیین کرده بود، فراتر رفته است.

عبور از گرمای ۱.۵ درجه سانتی‌گراد به چه مفهوم است؟

هدف اصلی توافقنامه اقلیمی پاریس که در کنفرانس بین‌المللی اقلیم در سال ۲۰۱۵ مورد تأیید تقریباً همه کشورهای جهان قرار گرفت، این است که افزایش گرمای جهانی به زیر ۲ درجه سانتی‌گراد در مقایسه با زمان قبل از صنعتی شدن محدود گردد و حتی تلاش شود این افزایش به ۱.۵ درجه متوقف شود.

دانشمندان مدت‌هاست هشدار می‌دهند که ۱.۵ درجه سانتی‌گراد یک حد فیزیکی است که عبور از آن زمین را به یک وضعیت خطرناک وارد می‌کند و در چنین مرحله‌ای نقطه عطف‌هایی در اقلیم وجود خواهد داشت که منجر به گرمایش بیشتر می‌شود.

یک گزارش جداگانه که هفتگه گذشته از سوی سرویس اقلیمی کوپرنیک اتحادیه اروپا نشر شد، نیز چنین نتیجه گیری کرده است که دمای سالانه ۲۰۲۴ بالاتر از ۱.۵ درجه سانتی‌گراد نسبت به زمان پیش از صنعتی شدن خواهد بود.

افزایش گازهای گلخانه‌ای، گرمای اقیانوس‌ها و از دست رفتن یخچال‌های طبیعی

در سال ۲۰۲۳ بالاترین میزان مشاهده شده انتشار گازهای گلخانه‌ای ثبت شد و آمارها نشان می‌دهند که این روند در سال ۲۰۲۴ نیز ادامه یافته است.

گزارش سازمان جهانی هواشناسی نشان می‌دهد که میزان کاربن دای اکسید از ۱۷۵۰ تا ۲۰۲۳ میلادی ۵۱ درصد افزایش یافته است که منجر به افزایش گرما شده است..

این افزایش در اقیانوس‌های جهان که ۹۰ درصد گرمای اضافی جهانی را جذب می‌کنند به صورت واضح قابل مشاهده است.

25 November 2024- NO 35

شماره ۳۵

دوشنبه ۵ آذر ۱۴۰۳

مزارع کوچک کمک خواهد کرد. این مبلغ قرار است به سمت استارتآپ‌ها و کسب و کارهای کوچکی در آفریقای غربی و شرقی، هند، آمریکای لاتین و پاکستان سرازیر شود که به دنبال سازگاری با تغییرات آب‌وهایی و توسعه راه حل‌های کشاورزی سبز هستند. بنیاد راکفلر، صندوق اقليم سبز و بانک بازسازی و توسعه اروپا از دیگر موسساتی هستند که متعهد به کمک مالی شده‌اند.

فرش قرمز زیر پای غولهای نفتی

امسال نیز به رسم هر سال، بسیاری از رهبران شرکت‌های مطرح جهان در این مراسم حضور دارند. مدیران شرکت‌های انرژی به طور خاص و رسمی به این اجلاس دعوت شده‌اند و به نوعی مهمان افتخاری هستند. این در حالی است که فعالان محیط‌زیست، نقش شرکت‌های نفت و گاز را در این نشست به چالش می‌کشند. به گزارش گاردن، دست کم ۱۲۲ مدیر و کارکنان ارشد شرکت‌های نفت و گاز به اجلاس دعوت شده و نشان ویژه دریافت کرده‌اند. نشان ویژه به این معناست که آنها شخصاً از سوی رئیس‌جمهور دعوت شده‌اند. کارشناسان اجلاس می‌گویند این نشان، معادل فرش قرمز است و به معنای استقبال ویژه از مهمان‌هاست. از جمله افرادی که این نشان را دریافت کرده‌اند، مدیرعامل شرکت نفت آرامکو و مدیر شرکت بربیتیش پترولیوم هستند.

یکی دیگر از مهمانان ویژه، شرکت «آکوا پاور» عربستان است که مدیر آن «مارکو آرچلی» همراه با ۲۴ نفر از کارکنانش در اجلاس حضور یافته است. یکی دیگر از مهمانان ویژه، «موری آچینکلاس»، مدیرعامل بربیتیش پترولیوم است که همراه با ۷ نفر از اعضای تیمش در مراسم شرکت کرده. این شرکت، سابقه طولانی همکاری با آذربایجان و حضور در این کشور را دارد و یکی از مهره‌های کلیدی در عملیات نفتی این کشور است. «درن وودز»، مدیر اکسان‌موبیل نیز از جمله مهمانان ویژه اجلاس است.

طبق گزارش گاردن، دست کم ۱۷۷۳ لابی حوزه نفت و گاز و غالسنگ نیز احراز حضور در کاپ ۲۹ را داشته‌اند. این رقم، از تعداد نمایندگان تقریباً همه

کدام شرکت‌ها باید در نشست تغییرات اقلیمی حضور پیدا می‌کردند اما نکردند؟

غایب بزرگ «کاپ ۲۹»

کاپ ۲۹، مهم‌ترین اجلاس تغییرات آب و هواست با حضور رهبران جهان در باکو آذربایجان در حال برگزاری است (تا روز جمعه)، در حالی که دنیا کماکان درگیر دو جنگ است و در آمریکا، دونالد ترامپ که همیشه نسبت به مقوله تغییرات آب و هواست مشکوک بوده، بار دیگر ریاست کاخ سفید را بر عهده گرفته است.

کاپ ۲۹ امسال، «کاپ مالی» نام گرفته، چون هدف اصلی آن، افزایش تعهدات مالی برای کمک به کشورهای آسیب‌پذیر است تا با تغییرات آب‌وهایی سازگار شوند.

طی هفته اول اجلاس، چند بیانیه در رابطه با تامین مالی پروژه‌ها منتشر شد. کشورها اهداف آب‌وهایی خود را مطرح کردند.

برزیل اعلام کرد انتشار کردن را تا پایان ۲۰۲۵، بین ۰۹ تا ۷۶ درصد کاهش خواهد داد. اما به دلایلی مثل نبود فرصت‌های تجاری و روی کار آمدن ترامپ که بحران اقلیمی چندان برایش اهمیتی ندارد، بسیاری از بانک‌ها و شرکت‌های بزرگ مالی در این اجلاس غایب بوده‌اند. گروهی از بانک‌های توسعه چندجانبه، از جمله «گروه بانک جهانی» و «بانک توسعه آسیایی» متعهد شده‌اند تا سال ۲۰۳۰، ۱۲۰ میلیارد دلار به کشورهای با درآمد متوسط و پایین کمک مالی کنند. بنیاد «اکیومن» «گفته طی پنج سال آینده، ۳۰۰ میلیون دلار به کشاورزان

کاپ بوده‌اند. بدیهی است که این رویه باید اصلاح شود. او گفته مدیران شرکت‌ها نباید فقط در صورتی اجازه حضور در اجلاس را داشته باشند که شرکت‌هایشان، استانداردهای مشخصی را رعایت کنند. او در ادامه افزوده: «معیار باید این باشد: آیا شرکت مربوطه توانسته به تعهدات کردن صفر در کشور خود پایبند باشد؟ آیا به قدر کافی از سود خود برای گذار به انرژی پاک استفاده می‌کند؟ آیا دست از لابی‌گری ضد محیط‌زیست و سبزشویی بر می‌دارد؟»

به باور او شرکت‌هایی که نتوانند این معیارها را رعایت کنند باید از لیست مهمنانها حذف شوند. اظهارات آقای گور همزمان است با نامه‌ای سرگشاده از سوی چند چهره شاخص از جمله مری رابینسون، رئیس جمهور سابق ایرلند؛ سایمون استیل، مدیر کوانتسیون چارچوب تغییر اقلیم سازمان ملل؛ و بن کی مون، مدیرکل سابق سازمان ملل که خواهان اصلاحات در اجلاس‌های سالانه کاپ شده‌اند. آنها معتقدند یکی از کاستی‌های این اجلاس‌ها، فقدان جلسات مستمر علمی است که لازمه مقابله با بحران آب و هوا هستند. به نظر می‌رسد اجلاس‌های کاپ، بیش از آنکه جایی برای یافتن راه حل‌های علمی و عملی برای مقابله با تغییرات آب و هوایی باشند، محلی برای تجدید دیدار رهبران و تظاهر به حمایت از محیط‌زیست صیغه هستند.

اما برخی از حامیان می‌گویند پروسه برنامه‌ریزی و انتخاب میزبان کاپ شاید بی‌عیب و نقش نیاشد اما همین اجلاس‌ها توانسته‌اند طی یک دهه گذشته، جهان را به طرز چشمگیری به سوی پیشرفت سوق دهند. و هر اصلاحاتی باید در راستای تقویت این روند باشد. به باور آنها، تشکیل اجلاس‌ها در کشورهای در حال توسعه و کوچک به هیچ عنوان بد نیست چرا که این تنها اجلالی است که برای این کشورها این امکان را فراهم می‌کند که با قدرت‌های اقتصادی جهان دیدار و تعامل کنند.

غیبت رهبران مالی آمریکایی

مقابله با تغییرات آب و هوایی نیازمند منابع مالی بزرگ است. تقریباً همه حضار اجلاس در این مورد با هم

کشورها در کنفرانس بیشتر است. اجلاس امسال بیشتر شبیه میدان مبارزه است که در یکسو شرکت‌های نفت و گاز و لابی‌ها هستند و در سوی دیگر، فعالان محیط‌زیست. این فعالان خواستار این شده‌اند که میزبان‌ها بر اساس معیارهای زیست محیطی انتخاب شوند. آذربایجان که به تازگی تولید گاز خود را افزایش داده از نگاه فعالان محیط‌زیست، میزبان مطلوبی محسوب نمی‌شود.

سال گذشته کاپ ۲۸ در امارات برگزار شد. رئیس اجلاس، «سلطان الجابر» بود که شغل اصلی اش، مدیریت شرکت نفت ابوظبی است. برخی از بلندپایه‌ترین چهره‌های حوزه اقليمی نیز نگرانی خود را در مورد اثرات صنعت سوخت‌های فسیلی و دولت‌های نفتی در این اجلاس مطرح کرده‌اند. کشورها در باکو گرد هم آمدند تا برای جمع‌آوری پول نقد موردنیاز کشورهای در حال توسعه برای کاهش انتشار کربن، تدبیری بین‌دیشند، در حالی که این شهر، خود مورد انتقاد بسیاری از فعالان محیط‌زیست است.

شهر آلاند، میزبان اجلاس آب و هوا

اجلاس کاپ در باکو برقرار است؛ شهری که سابقه نه‌چندان درخشانی در رابطه با آلودگی هوا دارد، آن هم در کشوری که یکی از تولیدکنندگان عمدۀ نفت خام و گاز طبیعی است. کمی آنسوfer از شهر میزبان، ساحل دریای خزر قرار دارد که یکی از قربانیان آلودگی نفتی است. ورود ضایعات نفتی به آب بزرگ‌ترین دریاچه جهان، جان آبزیان از جمله ماهی‌ها و فوک‌ها را به خطر می‌اندازد. ال گور، معاون سابق رئیس جمهور آمریکا که حالا فعال حوزه محیط‌زیست است در گفت‌وگویی اختصاصی با یورونیوز گفته مدت‌های است ریاست این اجلاس به طور مکرر به دولت‌های نفتی واگذار می‌شود و این از نگاه او، «مضحک» و «بی‌معنی» است. او خواستار مقرراتی شده که کشورهای فاقد برنامه عملی آب‌وهوا را از میزبانی اجلاس سالانه منع و نفوذ شرکت‌های سوخت فسیلی متوقف کند.

او گفته: «دبیرکل سازمان ملل باید در انتخاب محل برگزاری اجلاس‌ها نقش داشته باشد. سه سال متوالی است که کشورهای نفتی میزبان اجلاس‌های

تهما چند روز از انتخابات آمریکا گذشته و بسیاری از رهبران مالی ترجیح می‌دهند برای اجلسی که ترامپ با آن میانه‌ای ندارد، وقت و انرژی نگذارند.

دیای اقتصاد. شنبه ۲ آذر ۱۴۰۲

پایداری؛ نیازمند تغییر مدیران

مهدی نیکوئی- مترجم

تغییرات اقلیمی و ریسک‌های گوناگونی که برای ادامه فعالیت‌های اقتصادی پدید می‌آورد، پایداری و توجه به مسؤولیت‌های اجتماعی و زیست‌محیطی را تبدیل به یکی از مهم‌ترین بحث‌های امروز کسب و کارها کرده است.

اما واقعیت آن است که بسیاری از مدیران هنوز اقدام کافی برای تغییر سبک فعالیت کسب و کارهایشان انجام نداده‌اند.

در این میان، انتخاب دونالد ترامپ به عنوان رئیس جمهور ایالات متحده، ابهام‌های ژئوپلیتیک را بیشتر کرده است و برخی احتمال کاهش مشوق‌های دولتی پایداری و حتی تنزل پیمانهای جهانی زیست‌محیطی را پیش‌بینی می‌کنند.

از سوی دیگر، پیشرفت‌های پایداری و سیز کردن کسب و کارها فقط محدود به چند حوزه خاص مانند انرژی‌های تجدیدپذیر، مهار کربن و خودروهای الکتریکی بوده است ..

اتفاق نظر دارند. آنچه نقطه اختلاف‌نظر است این است که چه کسی باید این کمک‌های مالی را تقبل کند؟ یوروپنیوز در گزارشی اعلام کرده که مسؤولیت کمک به کشورهای در حال توسعه، بر عهده بانک‌های بین‌المللی بوده و هست. طبق آمارهای منتشرشده توسط این خبرگزاری، بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۲، کمک‌های مالی بانک‌های موسوم به توسعه چندجانبه تقریباً سه برابر شده. همین کمک‌ها بوده که باعث شده سال ۲۰۲۲، هدفی که سال ۲۰۰۹ تعیین شده بود، یعنی تامین مالی سالانه ۱۰۰ میلیارد دلار به کشورهای در حال توسعه، محقق شود. اما طبق تخمین‌ها رقم کمک سالانه باید حدوداً پنج برابر شود تا گرمایش به ۱.۵ درجه سانتی‌گراد محدود شود.

در همین حال، گزارش‌ها حاکی از عدم حضور برخی از چهره‌های مطرح مالی در کاپ ۲۹ هستند. بانک‌های لویدز، بانک آو آمریکا، گروه بانکداری HSBC، بلکراک، دویچه بانک و استاندارد چارت‌ردد از غاییان مراسم امسال هستند. با توجه به اینکه کاپ امسال، کاپ مالی نام گرفته و هدفش، تامین مالی پروژه‌های آب و هوایی است، عدم حضور این شرکت‌های بزرگ یک نشانه است: آب و هوا برای برخی از شرکت‌ها دیگر یک اولویت نیست بلکه یک هدف در حال محو شدن است.

سال گذشته، حضور مدیران مالی مطرح جهان در امارات، بسیار قابل توجه بود. در کاپ ۲۶ در اسکاتلندرد نیز چهره‌های شاخصی از بانک‌های مهم، شرکت‌های مدیریت مالی و بیمه‌ها دیده می‌شد که نشان می‌داد بیزنس‌های بزرگ بالاخره آستین‌ها را بالا زده‌اند و آب و هوا را جدی گرفته‌اند.

اما امسال، شرایط فرق کرده برخی از این افراد گفته‌اند چالش‌های لجستیک و فقدان فرصت‌های تجاری، دلیلشان برای عدم حضور در اجلس است.

مدیر یکی از این شرکت‌ها به فایننشال تایمز گفت: «تو زمانی به مهمانی می‌روی که دیگران هم بروند.» البته تعداد مهمانان، محل برگزاری اجلس و زمان‌بندی آن نیز در بیانگیزگی افراد بی‌تأثیر نبوده.

در حالی که اهداف توسعه پایدار سازمان ملل، «چیستی» پایداری را تعریف می‌کند، موسسه IDG بر «چگونگی» کار و رویکردهای عملگرایانه متمرکز شده است.

از سوی دیگر، با نزدیک شدن به سال 2030 به عنوان موعود نهایی اهداف پایداری و احتمال تشید قوانین دولتی و مطالبات افکار عمومی از کسب و کارها، مدیران نیازمند تشخیص مهارت‌هایی هستند که منجر به موفقیت آنها می‌شود.

تفکر کوتاه‌مدت و میل به رقابت دو مورد از مهمترین موانع پیشرفت در این مسیر است؛ به این دلیل که مواجهه با چالش‌های جهانی مانند تغییر اقلیم، کاهش تنوع زیستی و سایر مشکلات سیستمی نیازمند نگاه بلندمدت و همکاری با دولتها، جوامع و سایر ذی‌نفعان است.

دلایل مختلفی منجر به غلبه تفکر کوتاه‌مدت بر شرکت‌ها و کسب و کارهای امروزی شده است. فشار مالی از سوی سهامداران یکی از عواملی است که شرکت‌ها را به سمت ترجیح سودآوری سریع پیش برده است.

از سوی دیگر، تقاضای مشتریان برای محصولات پایدار، همواره در عمل خود را نشان نمی‌دهد. آنها به رغم اعلام حمایت مکرر خود از کسب و کارهای سبز (در نظرسنجی‌های مختلف)، زمانی که بحث پرداخت هزینه بیشتر برای یک محصول پایدار می‌شود، اغلب تردید می‌کنند.

در چنین شرایطی، پایداری نیازمند مدیران و رهبران سازمانی متفاوتی است که اصول و ویژگی‌های پیشنهادی موسسه IDG را داشته باشد: پیشگامانی که بلندمدت فکر کنند، جسورانه اقدام کنند و فراتر از تغییرات تدریجی بروند. البته برای چنین کاری، آنها نیازمند گوش دادن به نظرات ذی‌نفعان مختلف (مثل فعالان محیط‌زیست، نمایندگان جوامع محلی و کارکنان) هستند.

برنامه اخیر فولکس واگن برای تعطیلی برخی کارخانه‌هایش در آلمان با اعتراض اتحادیه‌ها و

با این شرایط، رسیدن به آینده‌ای سبز مانند یک روایی دور به نظر می‌رسد. در حقیقت، انتشار گازهای گلخانه‌ای از سال 2022 تا 2023 به میزان 1.3 درصد افزایش یافته است؛ آن هم در حالی که قرار بود به موجب پیمان اقلیمی 2015 پاریس، در این بازه شاهد کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای باشیم و دمای جهانی در سطح 1.5 درجه بالاتر از میانگین تاریخی خود ثبت شود.

با شرایط کنونی، دیرکل سازمان ملل هشدار داده است که جهان در مسیر افزایش دما به سطح 2.8 درجه بالاتر از میانگین تاریخ قرار گرفته است. چنین اتفاقی می‌تواند بحران‌های طبیعی را بهشت افزایش دهد، سطح آب دریاها را بالا ببرد، اکوسیستم‌ها و زنجیره تامین غذا را مختل کند و ریسک‌های سلامت جهانی را تشید کند. بسیاری از این موارد بر فعالیت عادی کسب و کارها نیز اثر منفی خواهد گذاشت.

با این شرایط، می‌توان با قاطعیت نتیجه گرفت که بحث‌های پیرامون پایداری، تمایل مدیران کسب و کارها به بهبود رویه‌های عملیاتی و حتی پیشرفت‌های فناوری کافی نبوده‌اند.

آنچه نیاز است، تغییر اساسی رفتار مدیران و سبک مدیریتی و عملیاتی کسب و کارهای است. به این دلیل است که سال گذشته میلادی یک موسسه غیرانتفاعی جهانی به نام «اهداف توسعه درونی (Inner Development Goals)» یا IDG (Inner Development Goals) بنیان‌گذاری شد. این موسسه جمعی از متخصصان، استادان دانشگاه و مدیران و فعالان اقتصادی را اغلب از اروپا و آمریکا جمع کرده است تا چارچوبی برای توسعه ویژگی‌های شخصیتی لازم به منظور تحول پایداری ارائه کنند.

آنها اعتقاد دارند که مدیران عامل برای ایجاد تغییرات پایدار، نیازمند ویژگی‌های شخصیتی خاصی در پنج بعد هستند: بودن، تفکر، مواجهه، همکاری و اقدام. چارچوب پیشنهادی موسسه IDG، 23 مهارت و ویژگی شخصیتی را برای مدیریت پایدار معرفی کرده است که در شکل می‌بینید.

فعالان محیط زیست در حاشیه «کاپ ۲۹» از کشورهای پیشرفت‌های می‌خواهند مبلغ کمک‌های خود را بالاتر ببرند

آخرین روز کنفرانس اقلیمی «کاپ ۲۹» در پی اختلاف‌ها بر سر پیش‌نویس توافقی که از کشورهای پیشرفت‌های می‌خواست سالانه ۲۵۰ میلیارد دلار به کشورهای فقیرتر کمک کنند، به وقت اضافه کشیده است.

این پیش‌نویس که ریاست کنفرانس در حال برگزاری در شهر باکو، پایتخت جمهوری آذربایجان، روز جمعه دوم آذر منتشر کرد، با انتقاد هر دو گروه کشورها مواجه شد.

بر اساس این سند، کشورهای توسعه‌یافته باید تا سال ۲۰۳۵، سالانه مبلغ ۲۵۰ میلیارد دلار را برای کمک به کشورهای فقیرتر تأمین کنند.

در این پیش‌نویس همچنین هدف گستردگری نیز برای افزایش سالانه ۱۰۳ تریلیون دلار در سال ۲۰۳۵ برای تأمین مالی اقلیم تعیین شده است. رویترز در گزارشی اعلام کرد که این پیش‌نویس با انتقاد همه طرف‌ها همراه شده اما مختار باید، رئیس کاپ ۲۹ آن را به عنوان «انعکاس اولیه» نظرات کشورها معرفی کرده و گفته است:

«ما به تعامل با طرف‌ها ادامه خواهیم داد تا توافق نهایی را در مورد چند موضوع مهم باقی‌مانده به دست آوریم».

آنتونیو گوتیرش، دبیرکل سازمان ملل متحد نیز که روز پنجمینه از نشست گروه ۲۰ در برزیل به باکو بازگشت خواستار فشار اساسی برای دستیابی به توافق شد و هشدار داد که «شکست گزینه پیش‌رو نیست». آغاز نشست زیست‌محیطی «کاپ ۲۹» در باکو، در سایه احتمال خروج مجدد آمریکا از پیمان دولت‌های جهان که در این کنفرانس اقلیمی در باکو، پایتخت جمهوری آذربایجان، حضور دارند، موظفاند تا پایان این نشست به یک طرح جامع مالی برای مقابله با تغییرات اقلیمی دست یابند.

با این حال اختلاف نظر کشورهای ثروتمند، که از تعهدات مالی سنگین پرهیز می‌کنند، و کشورهای در حال توسعه، که خواستار حمایت بیشتری

سیاستمداران مواجه شد. آنها نگران ۲۹۶ هزار کارگری بودند که شغلشان به خطر می‌افتد. این تجربه نشان می‌دهد که حرکت به سمت فعالیت‌های سبزتر، اثرات فراگیری دارد و نیازمند مدیران کل نگر و جسور است.

البته جنرال موتورز نیز برنامه‌ای مشابه داشت ولی آن را به سبکی متفاوت اجرا کرد. مدیر عامل آنها عنوان کرد که قصد دارد تا سال ۲۰۳۵ تمام فعالیت‌های تولیدی را به سمت خودروهای برقی ببرد.

البته او متعهد به پرداخت ۵۰ میلیون دلار برای توسعه و آموزش کارکنان خود شد تا مهارت‌های ایشان متناسب با آینده دلخواه شرکت ارتقا یابد. او نشان داد که مدیریت پایدار، به معنای سرمایه‌گذاری همزمان روی محیط‌زیست و مردم است.

چارچوب موسسه IDG ، توسعه ویژگی‌هایی مانند هم‌دلی، همکاری و تفکر بلندمدت را برای مدیران مسؤولیت‌پذیر لازم می‌داند. اقدام سریع، نوآوری، تاب‌آوری و شروع پروژه‌های کلان با ذی‌نفعانی مانند دولت‌ها و مشتریان از دیگر ویژگی‌های سبک مدیریتی پایدار است.

/ دنیای اقتصاد

«کاپ ۲۹» در پی اختلاف درباره کمک اقلیمی ۲۵۰ میلیارد دلاری به وقت اضافه رفت

فعالان محیط زیست در حاشیه «کاپ ۲۹» از کشورهای پیشرفت‌های می‌خواهند مبلغ کمک‌های خود را بالاتر ببرند

25 November 2024- NO 35

شماره ۳۵

دوشنبه ۵ آذر ۱۴۰۳

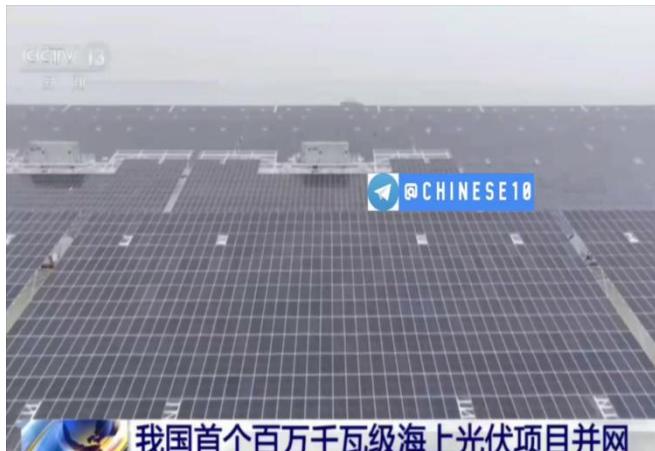
تنشها و اختلاف نظرها بر سر تامین مالی برای کشورهای در حال توسعه در سالی رخ می‌دهد که دانشمندان می‌گویند قرار است گرمترین سال ثبت شده در تاریخ باشد.

/ رادیو فردا /

بزرگترین نیروگاه خورشیدی فراساحلی کل جهان با ظرفیت ۱ گیگاوات

این نیروگاه خورشیدی در ۸ کیلومتری ساحل دونجینگ چین ساخته شده است. این نیروگاه که از 2934 پنل خورشیدی تشکیل شده و مساحتی بیش از 1223 هکتار را پوشش میدهد و می‌تواند سالانه تقریباً برق 3 میلیون خانه را تامین کند.

هستند، این مذاکرات را با چالش‌هایی رویرو کرده است. هرچند برخی طرفها مبلغ پیشنهادی را زیاد ارزیابی کرده‌اند اما برخی انتظار دارند که حتی رقم ۲۵۰ میلیارد دلاری باید افزایش یابد. اما آنچه مشخص است این اختلاف نظرها باید تا پایان این کنفرانس دو هفته‌ای حل شود.

خوان کارلوس مونتری گومز، نماینده پاناما، یکی از این افراد و منتقدان که اعلام کرده بسیار عصبانی است، رقم پیشنهادی در پیش‌نویس توافق مالی را کم می‌داند و گفته «این مضحك است. به نظر می‌رسد کشورهای توسعه‌یافته می‌خواهند کره زمین بسوزد».

دانیل لاند، مذاکره‌کننده فیجی نیز در گفت‌وگو با رویترز، رقم ۲۵۰ میلیارد دلار را بسیار پایین‌تر از نیاز واقعی و شواهد موجود دانسته است.

اما یکی دیگر از مذاکره کنندگان اروپایی که رویترز به نام او اشاره نکرده، گفته است رقم پیشنهادی بسیار بالاست و موجب می‌شود شمار کشورهای مشارکت کننده در تامین مالی کمتر شود.

بر اساس گزارش رویترز، اتحادیه اروپا و کشورهای استرالیا، ایالات متحده آمریکا، بریتانیا، ژاپن، نروژ، کانادا، نیوزلند سوئیس کشورهایی هستند که انتظار می‌رود موافق تامین مالی باشند.

در پیش‌نویس تامین مالی کنفرانس اقلیمی از کشورهای در حال توسعه دعوت شده که داوطلبانه کمک کنند، اما تأکید شده که این مشارکت بر وضعیت آنها به عنوان «کشورهای در حال توسعه» در سازمان ملل تأثیری نخواهد گذاشت؛ موضوعی که خط قرمز کشورهایی مانند چین و برزیل است.

یکی از مسائلی که کنفرانس اقلیمی کاپ ۲۹ تحت تأثیر قرار داده، عدم قطعیت نقش ایالات متحده در مورد تفاقات به ویژه پس از پیروزی دونالد ترامپ، به عنوان منتقد تصمیم‌گیری درباره تغییرات اقلیمی، در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا است.

او وعده داده که پس از بازگشت به قدرت در ژانویه ۲۰۲۵ این کشور را که بزرگ‌ترین تولیدکننده تاریخی گازهای گلخانه‌ای جهان است از تلاش‌های بین‌المللی اقلیمی خارج کند.